

torima na obrađivanje, a i jedan ugovor o prodaji kuće. Na čelu je bratovštine bio *gastaldio*, a uza nj još tri suca (*judices*), ali kad se radilo o važnim poslovima, kao na pr. prodajama zemljišta, odlučivala je čitava bratovština sakupivši se jamačno u skupštinu. Bratovština je zacijelo uživala veliki ugled, a osobito njena uprava, jer vidimo, da je 27. travnja g. 1391., pri prodaji polovice kuće bratovštine na javnoj dražbi, dražbu obavio *gastaldio* sa sucima bratovštine, dok je inače poznato, da je sve dražbe obavljao knez komune, dotično njegov zamjenik, skupa sa sucima. Bratovština postoji još i danas, a bratimi se oblače u pokorničko ruho, koje je isto kao i u najstarije vrijeme. Imamo jedan reljef, koji prikazuje propeće i ispod njega bratime obučene u pokorničkom ruhu, a za koji, sudeći po slovima natpisa (*«confraternitas omnium sanctorum»*) drže Vid Vuletić Vukasović i Frano Radić, da potječe iz XIV. vijeka.⁶⁴

U XIV. vijeku češće se spominje bratovština i crkva Svih svetih u Blatu, i to crkva prvi put u notarijalnoj knjizi 28. lipnja g. 1350., a bratovština g. 1372. Bratovština je imala svoju kuću i zemalja, a na čelu je stajao *gastaldo* i dva prokuratora. U notarijalnoj knjizi od g. 1399. spominju se 11. veljače dvojica dekana bratovštine (*dicanes fratalie*). Crkva je svih svetih u kasnija vremena bila nadograđena i proširena, a sada je blatska župska crkva.

Samostan sv. Ivana u Lumbardi. Imamo ispravu korčulanskog biskupa Ivana, datiranu 1. kolovoza 1388., u kojoj se određuje Simko Bogošević kao prokurator crkve sv. Ivana u Lumbardi.⁶⁵ Za tu se crkvu kaže u ispravi, da je zapuštena i opustjela. Baš radi toga postavlja biskup gore spomenutog prokuratora, da obnovi crkvu i rivendicira njezina prava. Kad se eto ta crkva spominje već g. 1388. kao zapuštena i opustjela, vjerojatno je, da je ona dosta starija od toga doba. Sredstava je za popravak crkve bilo dosta, jer je Radovak Vojković g. 1374. ostavio crkvi sv. Ivana deset dukata zlata, ali je izvršitelj njegove oporuke Paleta Marković oduljivao predati taj novac crkvi. Radi toga tužio ga je prokurator crkve Simko Bogošević sudu, a sud je na to u ožujku g. 1389. odredio, da svakako kroz mjesec travanj isplati Marković Bogoševiću kao prokuratoru crkve tu svotu. Bogošević primivši

⁶⁴ V. V. Vukasović: *Catalogo dei conti, vicari, e Rettori* p. 13; Frano Radić u jednom od onih članaka polemike, koju smo već prije spomenuli.

⁶⁵ Notarijalna knjiga korčulanskog arhiva u Zadru. Djelomično je donosi i Paulini, poglavlje XXII.